

REGULERINGSKOMMISSIE VOOR ENERGIE IN HET BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST

ADVIES (BRUGEL-ADVIES-20131219-184)

Betreffende het

Ontwerp van ordonnantie tot wijziging van de ordonnantie van 19 juli 2001 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en van de ordonnantie van 1 april 2004 betreffende de organisatie van de gasmarkt in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, betreffende wegenisretributies inzake gas en elektriciteit en houdende wijziging van de ordonnantie van 19 juli 2001 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest

19 december 2013

Inhoudsopgave

1	Inleiding.....	3
2	Overdracht van de tariefbevoegdheid.....	3
2.1	Procedure voor de goedkeuring van de tariefmethodologie en de tarieven	3
2.1.1	Algemene beschouwingen.....	3
2.1.2	Toewijzing van de saldi	4
2.2	Richtsnoeren voor de vastlegging van de tariefmethodologie	5
2.2.1	Algemene richtsnoeren.....	5
2.2.2	Progressieve en solidaire tarifiering.....	6
2.3	Beroepsinstantie.....	7
2.4	Bevoegde overheid voor de vaststelling of de goedkeuring van de tariefmethodologie en de tarieven	7
3	Hoofdstuk V – Promotie van groene elektriciteit.....	7
3.1	Analyse / Opmerkingen	7
3.1.1	"Hoogrenderende" of "kwaliteits" warmtekrachtkoppeling.....	7
3.1.2	Labels van garantie van oorsprong.....	9
3.2	Advies	10
3.2.1	Definities (Artikel 2 van de huidige ordonnantie).....	10
3.2.2	Promotie van groene elektriciteit (artikel 27 & 28 van de huidige ordonnantie).....	10
4	Gedeeltelijke omzetting van richtlijn 2012/27/EU betreffende de energie-efficiëntie	11
4.1	Toegang tot de meetsystemen en tot de informatie betreffende het verbruik en de facturatie.....	12
4.1.1	Toegang tot de meetsystemen:.....	12
4.1.2	Toegang tot de informatiesystemen betreffende het reële verbruik en de facturatie	12
4.2	Invoering van energie-efficiëntiemaatregelen in de planning van de netten.....	14

I Inleiding

Bij brief van 8 november 2013 heeft de Regering het advies van BRUGEL gevraagd betreffende het ontwerp van ordonnantie tot wijziging van de ordonnantie van 19 juli 2001 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt (hierna "elektriciteitsordonnantie") in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en van de ordonnantie van 1 april 2004 betreffende de organisatie van de gasmarkt (hierna "gasordonnantie") in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, betreffende wegenisretributies inzake gas en elektriciteit en houdende wijziging van de ordonnantie van 19 juli 2001 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest

Dit ontwerp werd in eerste lezing aangenomen op 24 oktober 2013.

Dit ontwerp van wijzigingsordonnantie is vergezeld van een memorie van toelichting en een artikelsgewijze bespreking. Het heeft voornamelijk betrekking op de overdracht van de tariefbevoegdheid, maar ook op de gedeeltelijke omzetting van de richtlijn 2012/27/EU betreffende de energie-efficiëntie. Deze thema's zullen apart worden besproken in dit advies.

2 Overdracht van de tariefbevoegdheid

Met uitzondering van de paragraaf over de progressieve tarifiering, gelden de commentaren, vermeld in dit hoofdstuk, zowel voor elektriciteit als voor gas.

2.1 Procedure voor de goedkeuring van de tariefmethodologie en de tarieven

2.1.1 Algemene beschouwingen

Art 9 quater §3

BRUGEL staat gunstig tegenover het feit dat de wetgever de mogelijkheid laat om de tariefmethodologie te bepalen volgens een overlegproces. BRUGEL heeft geen opmerkingen over het minimumoverleg dat wordt voorgesteld als er geen akkoord wordt bereikt over de inhoud, maar onderstreept dat de termijnen die in deze procedure zijn opgenomen, zouden kunnen worden verkort door middel van een akkoord tussen de partijen.

Art 9 quater §4

Dit artikel bepaalt dat BRUGEL het advies moet vragen van de Raad van gebruikers over de tariefmethodologie.

De tekst verbiedt BRUGEL niet om een bredere en niet-dwingende raadpleging te organiseren en uit te breiden tot andere marktspelers, in het bijzonder de leveranciers.

Bovendien zou dit raadplegingsproces eveneens kunnen worden toegepast in geval van wijziging van de methodologie tijdens de tariefperiode.

Art 9 quater §5

BRUGEL zal de toepasselijke methodologie en het advies van de Raad publiceren op haar website.

BRUGEL is echter van mening dat niet alle stukken betreffende het overleg met de netbeheerder moeten worden gepubliceerd, maar wel de meest betekenisvolle elementen, zodat de aandacht wordt gevestigd op de belangrijke punten.

Art 9 quater §7

Dit artikel bepaalt dat, als er geen akkoord wordt bereikt tussen de netbeheerder en BRUGEL, alle wijzigingen die aan de tariefmethodologie worden aangebracht tijdens de periode, niet op de volgende tariefperiode mogen worden toegepast. De strikte toepassing van deze paragraaf kan de indruk geven dat door de ordonnantie voorziene maatregelen moeilijk in werking kunnen treden vóór de volgende tariefperiode.

Art.9 sexies §3

BRUGEL wenst dat over de procedure voor de invoering en de goedkeuring van de tariefvoorstellen een akkoord wordt bereikt met de netbeheerder. Ofschoon de procedure die wordt voorgesteld in geval er geen akkoord wordt bereikt, dwingender is, is zij niettemin aanvaardbaar en vrij soepel inzake de uitvoeringstermijnen.

Punt 8 van dezelfde paragraaf laat aan de distributienetbeheerder de mogelijkheid om een aanvraag tot herziening van zijn tariefvoorstel in te dienen in geval van uitzonderlijke omstandigheden. BRUGEL is van mening dat projecten zoals de uitrol van smartmeters, de invoering van oplaadpalen voor elektrische voertuigen of andere afschakelbare aansluitingen onder bepaalde voorwaarden binnen dit kader zouden kunnen vallen. Het lijkt ons voorzichtig om deze maatregel te voorzien.

2.1.2 Toewijzing van de saldi

Aan BRUGEL wordt de opdracht toevertrouwd om een tariefmethodologie op te stellen en te beslissen over de goedkeuring van de tarieven. Het is volledig legitiem dat de tariefmethodologie de verschillende elementen bevat betreffende de berekening van het saldo.

BRUGEL stelt vast dat het ontwerp van ordonnantie niets zegt over de toewijzing van de regulatoire saldi, noch uit vorige, noch uit toekomstige perioden.

De toewijzing van de saldi door BRUGEL biedt echter de mogelijkheid om een akkoord te sluiten met de netbeheerder over de financiering van bepaalde grootschalige projecten of programma's waaraan het Gewest zich, op termijn, niet zal kunnen onttrekken (gedeeltelijke

of volledige uitrol van intelligente meetsystemen, conversie van arm gas in rijk gas...) voor zover ze zijn opgenomen in de investeringsplannen die vooraf door de Regering werden goedgekeurd.

2.2 Richtsnoeren voor de vaststelling van de tariefmethodologie

2.2.1 Algemene richtsnoeren

BRUGEL stelt vast dat het ontwerp in grote lijnen de tariefmethodologie overneemt die werd vastgesteld door de federale wetgever. Deze richtsnoeren maken het mogelijk om een bepaalde coherentie te garanderen in de opvolging van de tariefregels die momenteel van toepassing zijn.

Art.9 quinquies 1°

De tariefvoorstellen moeten uitsluitend worden opgesteld op basis van de tariefmethodologie. BRUGEL zal de netbeheerder echter de mogelijkheid laten om, in voorkomend geval, aan haar een interpretatie te vragen van bepaalde elementen die in de methodologie voorkomen.

Art.9 quinquies 4°

We doen opmerken dat de toekomstige investeringsplannen een financieel luik zullen moeten bevatten. Art.12 §1 van de "elektriciteitsordonnantie" en art. 10 §1 van de "gasordonnantie" zouden dit eventueel kunnen nader bepalen.

Art.9 quinquies 10°

De bedragen die zijn opgenomen in het budget betreffende de geplande ODV voor de gehele regulatoire periode, zouden moeten worden gedefinieerd in het kader van het in dit artikel bedoelde verslag. Het zou nuttig kunnen zijn om de Regering jaarlijks te informeren over het tarieftraject, de ingeschreven en bestede budgetten om elke ontsporing te voorkomen. We moeten vaststellen dat, hoewel de situatie in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest gezond is, een ontsporing altijd mogelijk is en snel kan ontstaan. We denken hierbij aan de REG-premies.

Art.9 quinquies 14°

Het spreekt vanzelf dat een objectieve vergelijking slechts mogelijk is tussen ondernemingen met gelijkaardige activiteiten die in gelijkaardige omstandigheden werken. We wijzen echter op de specificiteit van de Brusselse netbeheerder, die als enige actief is in het Gewest en niet over schaalvoordelen beschikt die in andere structuren kunnen worden gerealiseerd. Een

restrictieve interpretatie van dit artikel zou tot gevolg hebben dat het niet mogelijk is om de Brusselse netbeheerder te vergelijken met andere ondernemingen die in gelijkaardige omstandigheden werken.

2.2.2 Progressieve en solidaire tarifiering

BRUGEL is van mening dat dit voorontwerp globaal de voorschriften van het "Derde energiepakket" naleeft. De wetgever wil de milieudoelstellingen bereiken en de verbruikers een sociale bescherming bieden.

Wat dit principe betreft, is BRUGEL er voorstander van dat de progressieve tarifiering wordt toegepast in de eigenlijke distributietarieven en niet in de vorm van een openbare dienstverplichting of een bijdrage zoals voorzien in artikel 26 van de "elektriciteitsordonnantie". Op die manier zullen de leveranciers ze gemakkelijker kunnen doorrekenen in hun factuur.

BRUGEL is echter van mening dat de elementen die in dit ontwerp van ordonnantie worden gevraagd, verder gaan dan de algemene richtsnoeren.

Het in aanmerking nemen van alle eisen die vermeld zijn in dit ontwerp van ordonnantie, zou ongetwijfeld de invoering van een complex systeem vereisen dat weinig plaats laat voor de eigen interpretatie van de regulator in dit domein, maar ook voor een constructieve dialoog met de marktspelers.

BRUGEL wenst zich ervan te vergewissen dat de invoering van een progressieve tarifiering coherent is met het toekomstige marktmodel en wenst de kost van de implementatie van een dergelijke maatregel te evalueren ten opzichte van het verwachte eindresultaat. Men moet bijgevolg de reflectietijd nemen om de meest efficiënte en pragmatische wijze om een dergelijke tarifiering in te voeren, te analyseren.

BRUGEL is van mening dat het principe om een progressieve tarifiering te laten toepassen tot de bevoegdheid van de Regering behoort. Naast dit basisprincipe moeten deze richtsnoeren indicatief en niet-dwingend blijven.

Dit ontwerp van ordonnantie verbiedt niet om voor de volgende periode een tariefmethodologie voor te stellen waarin de progressieve tarifiering initieel niet is opgenomen. Als we echter veronderstellen dat de nieuwe tariefperiode wordt vastgesteld op 4 jaar en dat het nieuwe clearing house vertraging oploopt bij de implementatie ervan, dan zou dit tot gevolg hebben dat deze progressieve tarifiering alleen invloed zou hebben op het laatste jaar van de tariefperiode, namelijk 2018. Die eventualiteit lijkt ons weinig productief.

Een ander scenario zou erin bestaan een tijdelijke tariefperiode zonder progressieve tarifiering te bepalen, gevolgd door een nieuwe tariefperiode. Die mogelijkheid kan zeker worden overwogen, maar Brugel is geen voorstander van deze benadering.

BRUGEL wenst dat de volgende tariefperiode van bij de aanvang een principe van progressieve tarifiering zou bevatten, maar waarvan de praktische modaliteiten zouden worden bepaald voorwerp zouden uitmaken van overleg en later in werking zouden treden. Op die manier zou de essentie van de tariefmethodologie stabiel zijn over de periode en

zouden enkel de tarieven voor de huishoudelijke klanten evolueren in de loop van de periode, zonder de enveloppe ervan te wijzigen.

BRUGEL meent dat het principe waarbij een progressief tarief wordt toegepast, behoort tot de bevoegdheden van de Regering. Buiten dit basisprincipe, moeten de richtsnoeren indicatief en niet dwingend zijn.

BRUGEL is het eens met het feit dat er geen progressieve tarifiering voor gas wordt voorzien.

2.3 Beroepsinstantie

Tegen de door BRUGEL vastgestelde tariefmethodologie en de beslissingen betreffende de tariefvoorstellen, genomen in toepassing van deze methodologie, kan beroep worden aangetekend bij het Hof van Beroep te Brussel (Art.9septies). Deze bepaling stemt volledig overeen met de procedure die BRUGEL voorstelde in haar advies van 10 juni 2013.

2.4 Bevoegde overheid voor de vaststelling of de goedkeuring van de tariefmethodologie en de tarieven

De bevoegdheden van BRUGEL worden uitgebreid. Deze nieuwe bevoegdheid impliceert een nieuwe verdeling van de taken tussen de reeds in dienst zijnde ambtenaren. Vooruitlopend op deze overdracht, heeft BRUGEL een verhoging gevraagd van het aantal opdrachthouders. Bij ontstentenis van de toelating van de Regering tot aanwerving, stelt Brugel vast dat de rekrutering van twee bijkomende personen nog niet heeft kunnen plaatsvinden. .

3 Hoofdstuk V – Promotie van groene elektriciteit

3.1 Analyse / Opmerkingen

3.1.1 "Hoogrenderende" of "kwaliteits" warmtekrachtkoppeling

Artikel 14, punt 11 van de Richtlijn 2012/27/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 "betreffende de energie-efficiëntie, tot wijziging van Richtlijnen 2009/125/EG en 2010/30/EU en houdende intrekking van de Richtlijnen 2004/8/EG en 2006/32/EG" voorziet: "De lidstaten zorgen ervoor dat alle beschikbare steun voor warmtekrachtkoppeling betrekking heeft op elektriciteit die wordt geproduceerd door hoogrenderende warmtekrachtkoppeling (...)".

Volgens het eerste artikel van deze richtlijn, wordt hoogrenderende warmtekrachtkoppeling gedefinieerd als een warmtekrachtkoppeling die voldoet aan de criteria van bijlage II.

Bijlage II voorziet dat warmtekrachtkoppeling als hoogrenderend wordt beschouwd als ze een besparing van primaire energie oplevert van ten minste 10 % ten opzichte van de referentiewaarden voor de gescheiden productie van warmte en elektriciteit, en geeft een gedetailleerde beschrijving van de berekening van de besparing op primaire energie.

Bovendien bepaalt bijlage II dat de productie van de kleinschalige warmtekrachtkoppelingseenheden (in het eerste artikel gedefinieerd als een warmtekrachtkoppelingseenheid met een geïnstalleerd vermogen van minder dan 1 MWe) en van micro-warmtekrachtkoppelingseenheden (in het eerste artikel gedefinieerd als een warmtekrachtkoppelingseenheid met een maximumcapaciteit van minder dan 50 kWe) die een besparing op primaire energie opleveren, kunnen worden aangemerkt als hoogrenderende warmtekrachtkoppeling voor zover er een besparing is op primaire energie.

De referentierendementen die in deze berekening moeten worden gebruikt, worden gedefinieerd in de uitvoeringsbeschikking van de Commissie van 19 december 2011 (2011/877/EU) "tot vaststelling van geharmoniseerde rendementsreferentiewaarden voor de gescheiden productie van elektriciteit en warmte in toepassing van Richtlijn 2004/8/EG van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van de beschikking 2007/74/EG van de Commissie". Het is belangrijk te doen opmerken dat het referentierendement dat in deze beschikking wordt gedefinieerd voor de aparte productie van elektriciteit op basis van aardgas, 52,5% bedraagt voor installaties die in dienst werden gesteld vanaf 2006.

Voorafgaand aan de definitie van hoogrenderende warmtekrachtkoppeling, heeft het Brussels Hoofdstedelijk Gewest het begrip "kwaliteitswarmtekrachtkoppeling" gecreëerd, één van de noodzakelijke voorwaarden om groenestroomcertificaten toe te kennen aan de warmtekrachtkoppelinginstallaties en die tot nu toe werd gedefinieerd:

- door artikel 6° bis van de ordonnantie van 19 juli 2001 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, als een "warmtekrachtkoppeling die beantwoordt aan de kwaliteitscriteria bepaald overeenkomstig artikel 16";
- Dit artikel 16 voorziet: "Na advies van BRUGEL, stelt de Regering de criteria vast waaraan een warmtekrachtkoppeling dient te voldoen om een kwaliteitswarmtekrachtkoppeling te zijn. ";
- Vervolgens bepaalt artikel 14 §2 van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 6 mei 2004 betreffende de promotie van groene elektriciteit en van kwaliteitswarmtekrachtkoppeling: "een warmtekrachtkoppeling is "een kwaliteitswarmtekrachtkoppeling" indien ze beantwoordt aan de voorwaarde bedoeld in § 1, 2";
- Tenslotte bepaalt § 1, 2: "op basis van de meetgegevens die voor het betrokken trimester werden overgemaakt, is de relatieve CO₂-besparing van de installatie hoger dan of gelijk aan 5 %". In deze berekening van de relatieve CO₂-besparing wordt een elektrisch referentierendement van 55% gebruikt.

We doen opmerken dat het klaarblijkelijk niet eenvoudig is om de weg in de wetgeving te volgen die leidt tot de definitie van kwaliteitswarmtekrachtkoppeling.

Om redenen van duidelijkheid, eenvoud, coherentie en transparantie tegenover de spelers in de markt van de hernieuwbare energie, meent BRUGEL dat het noodzakelijk is om slechts één, unieke definitie te aanvaarden, met name de hoogrenderende warmtekrachtkoppeling zoals ze wordt gedefinieerd door de Europese richtlijn.

Voor warmtekrachtkoppelinginstallaties met een vermogen van minder dan 1 MWe, die zouden worden gelijkgesteld met hoogrenderende warmtekrachtkoppeling, zou dit leiden tot

een versoepeling van het huidige regime, want er zouden hun groenestroomcertificaten worden toegekend, van zodra ze een positieve CO₂-besparing realiseren, zelfs als de relatieve CO₂-besparing minder dan 5% bedraagt. Concreet is BRUGEL ervan overtuigd dat, zelfs als de toekenningsvoorwaarde dus soepeler zou worden voor deze warmtekrachtkoppelingscategorie, dit niet zou leiden tot een marginale bijkomende toekenning van groenestroomcertificaten ten opzichte van de huidige toekenning.

Integendeel, dit zou het omgekeerde betekenen voor de warmtekrachtkoppelingsinstallaties met een vermogen van meer dan 1 MWe, die een besparing van primaire energie van ten minste 10 % zouden moeten realiseren in plaats van een relatieve CO₂-besparing van 5%. In dat opzicht doen we opmerken dat de berekening van de primaire energiebesparing van de Europese richtlijn en de relatieve CO₂-besparing van het Brusselse besluit tot dezelfde formule leiden. Maar, aangezien de elektrische referentierendementen die worden gebruikt, verschillend zijn (52,5% voor de berekening van de primaire energiebesparing in de Europese richtlijn, tegenover 55% voor de relatieve CO₂-besparing in het Brusselse besluit), is de primaire energiebesparing altijd groter dan de relatieve CO₂-besparing. Gecombineerd met het feit dat de huidige warmtekrachtkoppelingsinstallaties met een vermogen van meer dan 1 MWe allemaal een relatieve CO₂-besparing van meer dan 10% realiseren (vaak zelfs van ongeveer 15 tot 18%), zou deze wijziging niet resulteren in het benadelen van de grote bestaande warmtekrachtkoppelingsinstallaties.

Samengevat, de unieke definitie van hoogrenderende warmtekrachtkoppeling kan dus worden aangenomen zonder de bestaande warmtekrachtkoppelingsinstallaties te benadelen.

3.1.2 Labels van garantie van oorsprong

3.1.2.1 Definitie en gebruikte term

In artikel 2, punt j) van de richtlijn 2009/28/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009 "ter bevordering van het gebruik van energie uit hernieuwbare bronnen en houdende wijziging en intrekking van Richtlijn 2001/77/EG en Richtlijn 2003/30/EG", wordt een garantie van oorsprong gedefinieerd als "een elektronisch document dat uitsluitend tot doel heeft om aan de eindafnemer te bewijzen dat een gedeelte of een bepaalde hoeveelheid energie geproduceerd werd op basis van hernieuwbare bronnen, zoals voorgeschreven in artikel 3, paragraaf 6, van richtlijn 2003/54/EG".

BRUGEL stelt voor om deze definitie over te nemen in de ordonnantie.

Bovendien is de term "label van garantie van oorsprong" enigszins pleonastisch. Om die reden en om eenvormigheid te bereiken in de termen die op Europees niveau en in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest worden gebruikt, stelt BRUGEL voor om uitsluitend de term "garantie van oorsprong" te gebruiken.

3.1.2.2 Basisregels voor de garanties van oorsprong

Artikel 15, punt 2 van de richtlijn 2009/28/EG bevat de twee basisregels betreffende de garanties van oorsprong, meer bepaald dat een garantie van oorsprong overeenstemt met

een standaardhoeveelheid van 1 MWh en dat er maximaal één garantie van oorsprong wordt afgeleverd voor elke geproduceerde eenheid energie.

BRUGEL is van mening dat het opportuun zou zijn om deze basisregels over te nemen in de ordonnantie.

3.1.2.3 *Verplichting om garanties van oorsprong te over te maken*

Artikel 27 § 2, lid 3 van de huidige ordonnantie vermeldt een "verplichting" om een quotum van labels van garantie van oorsprong over te maken, onafhankelijk het land van afgifte.

BRUGEL stelt voor om elke verwijzing naar een strikte verplichting te schrappen; aangezien het overmaken van garanties van oorsprong afhankelijk is van de levering van hernieuwbare elektriciteit, worden ze niet door alle leveranciers overgemaakt.

BRUGEL stelt ook voor om de vermelding "onafhankelijk van het land van afgifte" te schrappen, aangezien ze te breed is en landen van buiten de Europese Unie niet uitsluit. BRUGEL stelt voor om dit onderwerp te behandelen in de modaliteiten die door de Regering worden vastgesteld.

3.2 **Advies**

Ingevolge de uitgevoerde analyse en de opmerkingen die in de vorige paragrafen werden geformuleerd, stelt BRUGEL voor om de volgende wijzigingen op te nemen in de wijzigingsordonnantie. De hiernavolgende voorstellen zijn niet genummerd in functie van de wijzigingsordonnantie omdat hun definitieve nummering afhankelijk zal zijn van de laatste versie van deze ordonnantie. Ze verwijzen daarentegen naar de artikelen in de huidige versie van de ordonnantie waarop ze een impact zullen hebben.

3.2.1 *Definities (Artikel 2 van de huidige ordonnantie)*

- In punt 6° bis wordt het woord "kwaliteitswarmtekrachtkoppeling" vervangen door de woorden "hoogrenderende warmtekrachtkoppeling";
- In punt 6° bis, worden de woorden "kwaliteitscriteria bepaald overeenkomstig artikel 16" vervangen door de woorden "criteria van bijlage II van de richtlijn 2012/27/EU";
- Er wordt een punt 8° bis toegevoegd, dat luidt als volgt: "garantie van oorsprong": een elektronisch document dat uitsluitend tot doel heeft om aan de eindafnemer te bewijzen dat een gedeelte of een bepaalde hoeveelheid energie geproduceerd werd op basis van hernieuwbare bronnen, zoals voorgeschreven in artikel 3, paragraaf 6, van de richtlijn 2003/54/EG";

3.2.2 *Promotie van groene stroom (artikel 27 & 28 van de huidige ordonnantie)*

- Aan artikel 27 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- ✓ De woorden "het label van garantie van oorsprong", "de labels van garantie van oorsprong", "van labels van garantie van oorsprong" worden, naargelang het geval, vervangen door respectievelijk "de garantie van oorsprong", "de garanties van oorsprong", "van garanties van oorsprong";
 - ✓ In §2 worden de woorden "Iedere leverancier levert jaarlijks" vervangen door "Om zijn groene levering te bewijzen, levert iedere leverancier jaarlijks";
 - ✓ In §2 worden de woorden "onafhankelijk van het land van afgifte" geschrapt;
 - ✓ In §2 worden de woorden "betreffende deze verplichting" vervangen door "betreffende deze levering";
 - ✓ In §2, wordt lid 2 §3, waarin een nieuw eerste lid wordt ingevoegd, dat luidt als volgt: "Een garantie van oorsprong stemt overeen met een standaardhoeveelheid van 1 MWh; er wordt maximaal één garantie van oorsprong uitgegeven voor elke geproduceerde eenheid energie. "
 - ✓ §3 wordt §4.
- Aan artikel 27 en artikel 28 worden de volgende wijzigingen aangebracht:
 - ✓ Het voorvoegsel "kwaliteits" wordt vervangen door het woord "hoogrenderende"

4 Gedeeltelijke omzetting van de richtlijn 2012/27/EU betreffende de energie-efficiëntie

Het voorontwerp van ordonnantie tot wijziging van de elektriciteits- en de gasordonnantie beoogt tevens een gedeeltelijke omzetting in Brussels recht van de richtlijn 2012/27/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 betreffende energie-efficiëntie, tot wijziging van de richtlijnen 2009/125/EG en 2010/30/EU en houdende intrekking van de richtlijnen 2004/8/EG en 2006/32/EG. In dit gedeelte van dit advies bespreken we de wijzigingen die aan de elektriciteits- en de gasordonnantie worden aangebracht betreffende de volgende maatregelen:

- De maatregelen die tot doel hebben de eindafnemers beter te informeren: toegang tot de meetsystemen en tot de informatie betreffende het verbruik en de facturatie;
- De maatregelen die rendabele verbeteringen van de energie-efficiëntie in de netinfrastructuur tot doel hebben: invoering van energie-efficiëntiemaatregelen in de planning van de netten;

4.1 Toegang tot de meetsystemen en tot de middelen inzake de informatie betreffende het verbruik en de facturatie

Het voorontwerp van ordonnantie brengt wijzigingen aan de elektriciteits- en de gasordonnantie aan wat betreft de maatregelen die tot doel hebben de eindafnemer beter te informeren over zijn reële verbruik. Het gaat om systemen om het verbruik te meten ("intelligente" en "elektronische" meters²) en om minimale informatiecriteria voor de eindafnemers, die, naargelang het geval, al dan niet over intelligente meters beschikken.

4.1.1 Toegang tot de meetsystemen:

Inderdaad, de richtlijn 2012/27/EU bevat, onder andere, maatregelen die de basis leggen voor de verspreiding van de "elektronische" meters voor het verbruik van elektriciteit en gas. Deze meters vallen niet onder de richtlijnen 2009/72/EG en 2009/73/EG (de minimumfunctionaliteiten van deze meters zijn overigens gedefinieerd in de aanbeveling van de Europese Commissie van 9 maart 2012), maar hun functionaliteiten zouden moeten worden geanalyseerd met betrekking tot de nagestreefde doelstellingen, namelijk de potentiële energiebesparingen. Het is dus nuttig dat de DNB, bij de voorstelling van de investeringsplannen voor zijn elektriciteits- en gasnet, de resultaten voorstelt van de technisch-economische studies voor de invoering van deze elektronische meters. We stellen bijgevolg voor om deze verplichting voor de DNB op te nemen in artikel 10 van het voorontwerp dat het nieuwe artikel 25vicies inlast.

4.1.2 Toegang tot de middelen inzake de informatie betreffende het reële verbruik en de facturatie

De richtlijn 2012/27/EU spoort ertoe aan om de afnemers, zelfs zij die over klassieke meters beschikken, meer frequente gegevens ter beschikking te stellen over hun verbruik, alsook "informatie over de facturatie". Voor deze afnemers is de frequentie van de informatie standaard zesmaandelijks of driemaandelijks op aanvraag.

Artikel 10 van de richtlijn 2012/27/EU bepaalt inderdaad: "*1. In de gevallen waarin de eindgebruiker niet beschikt over een slimme meter als bedoeld in de richtlijnen 2009/72/EG en 2009/73/EG, zorgen de lidstaten ervoor dat uiterlijk op 31 december 2014 de factureringsinformatie nauwkeurig is en gebaseerd is op het werkelijke verbruik, overeenkomstig punt 1.1 van bijlage VII, voor alle sectoren die onder deze richtlijn vallen, waaronder energiedistributeurs, distributiesysteembeheerders en detailhandelaars in energie, mits zulks technisch mogelijk en economisch verantwoord is. [...]*"

De eerste meterstand moet worden opgenomen door de DNB, zoals voorzien door de huidige ordonnantie. De tweede meterstand zou kunnen worden opgenomen volgens andere modaliteiten, te bepalen in functie van de technische en menselijke middelen waarover de

¹ Intelligente meetsystemen overeenkomstig de richtlijnen 2009/72/EG en 2009/73/EG.

² Individuele meter die het werkelijke energieverbruik van de eindafnemer nauwkeurig weergeeft en informatie verstrekt over het ogenblik waarop de energie werd gebruikt.

DNB beschikt. De DNB zou de gebruikers de mogelijkheid kunnen bieden om hun verbruiksmeterstanden in te voeren via een website of een smartphoneapplicatie.

De "informatie over de facturatie" moet voldoen aan de minimumeisen die zijn vermeld in bijlage VII van de richtlijn 2012/27/EU.

De "informatie over de facturatie", op verzoek van de klant, moet echter niet worden beschouwd als een betalingsverzoek. De leveranciers moeten voor de afnemers die dit wensen, een betalingssysteem voorzien dat gespreid is over het jaar (voorschotten of spreiding van de facturen).

In paragraaf 3 d) van artikel 10 van deze richtlijn wordt namelijk gestipuleerd dat door de lidstaten:

"[...]

d) eventueel wordt bepaald dat, op verzoek van de eindafnemer, de bij de factuur gevoegde informatie niet als een betalingsverzoek wordt beschouwd. In die gevallen zien de lidstaten erop toe dat de energieleveranciers flexibele regelingen voor feitelijke betaling aanbieden;

[...]. "

Bovendien moeten de leveranciers de klanten die dit wensen, in staat stellen om hun verbruiksmeterstanden één keer per kwartaal door te geven om informatie te ontvangen betreffende hun facturaties.

Artikel 9 van het voorontwerp van ordonnantie vervolledigt overigens artikel 25quattordecies, §1, 6° van de elektriciteitsordonnantie om de verplichting tot het verzekeren van de toegang tot de verbruiksgegevens voor de eindafnemers uit te breiden tot de dienstenleveranciers en de aggregatoren. De definities van deze nieuwe spelers worden bepaald door artikel 3 van het voorontwerp van de ordonnantie en deze spelers worden eveneens als netgebruikers beschouwd. Punt 37° van artikel 2 van de ordonnantie werd namelijk als volgt herschreven: "Netgebruiker: een eindafnemer en/of een leverancier van energiediensten en/of een aggregator en/of een producent waarvan de installaties aangesloten zijn op het gewestelijk transmissienet of op het distributienet rechtstreeks of onrechtstreeks via een privénet";

BRUGEL meent dat het nuttig zou zijn om twee categorieën van klanten te onderscheiden in de definitie van de netgebruiker: de klant van wie de installatie aangesloten is op het net met of zonder leveringscontract (het geval van de eigenaar bijvoorbeeld) en de klant die een contract heeft afgesloten met een leverancier voor zijn verbruik en/of zijn productie. Dit onderscheid zal ook nuttig zijn voor de beschrijving van de nieuwe MIG (meer coherentie met de andere Gewesten).

We stellen dus voor om punt 37° van artikel 2 als volgt te herformuleren: "Elke natuurlijke persoon of rechtspersoon van wie de installaties aangesloten zijn op het gewestelijk transmissienet of op het distributienet, rechtstreeks of onrechtstreeks via een privénet, en die de mogelijkheid heeft om elektrische energie af te nemen van dit net of te injecteren op dit net."

4.2 Invoering van energie-efficiëntiemaatregelen in de planning van de netten

Artikel 12 van het voorontwerp van ordonnantie heeft een nieuw punt 21 ingevoegd om aan BRUGEL een opdracht toe te kennen om, vóór 31 maart 2015, een studie te organiseren en te leiden om het potentieel inzake de energie-efficiëntie van de infrastructuur van het elektriciteits- en gasnet te bepalen, alsook de maatregelen of investeringen die toelaten om dit potentieel te ontwikkelen.

De richtlijn 2012/27/EU voorziet inderdaad in artikel 15 (§2), een verplichting voor de Lidstaten om uiterlijk tegen 30 juni 2015 een evaluatie uit te voeren van het potentieel inzake de energie-efficiëntie van het distributie- en het transportnet. Deze evaluatie moet ook concrete maatregelen en investeringen vaststellen voor het invoeren van kosteneffectieve verbeteringen van de energie-efficiëntie in het elektriciteits- en gasnet.

De implementatie van de maatregelen inzake het beheer van de vraag als instrumenten voor de ontwikkeling van de elektriciteitsnetten met respect voor het milieu en de energie-efficiëntie en die toelaten om de verhoging of de vervanging van capaciteiten te vermijden, werd overigens expliciet vernoemd in de elektriciteitsordonnantie.

In het kader hiervan moeten de netbeheerders hun netten ontwikkelen om, in aanvaardbare economische omstandigheden, de regelmatigheid en de kwaliteit van de bevoorrading te garanderen, met respect voor het milieu en de energie-efficiëntie. Ze moeten hiervoor, onder andere, de maatregelen voorzien inzake het beheer van de vraag.

Rekening houdend met deze verplichting, heeft BRUGEL aan de netbeheerders gevraagd om, ieder voor wat hem aangaat, deze studie te starten, met name met de hulp van een gespecialiseerd studiebureau, van zodra dit mogelijk is, om over de resultaten van deze studie te kunnen beschikken vóór einde januari 2015. De netbeheerders moeten, voor de implementatie van deze studie, een begeleidingscomité oprichten waarvan de leden minstens tot het BIM en BRUGEL moeten behoren. Bovendien moeten de technische clausules van deze studie vooraf door BRUGEL worden goedgekeurd.

We bevelen dus aan om dit nieuwe punt 21 te herformuleren als volgt:

[...]"

"21° Toezien op de uitvoering, vóór 31 maart 2015, van een studie [...]».

* *

*